

## Ερμηνεύοντας τη νίκη της «ΝΙΚΗΣ»

Παναγιώτη Τσαγκάρη  
Υπ. Δρ. Θεολογίας

Πολύ συζήτηση γίνεται μετά τις εθνικές εκλογές της 21<sup>ης</sup> Μαΐου 2023, για το νεοεμφανιζόμενο στα πολιτικά πράγματα της χώρας μας, Δημοκρατικό Πατριωτικό Κίνημα ΝΙΚΗ. Τα σχόλια για το καλό εκλογικό αποτέλεσμα που έφερε αυτό το πρωτοεμφανιζόμενο κόμμα, δεν ήταν μόνο θετικά αλλά και αρνητικά. Τα αρνητικά σχόλια, κατά κύριο λόγο, εκπορεύονται από τους πολιτικούς αντιπάλους της ΝΙΚΗΣ, όπως το κόμμα της Ελληνικής Λύσης και το κυβερνών κόμμα της Νέας Δημοκρατίας αλλά και όμορους, μικρότερους πολιτικούς σχηματισμούς και έχουν προφανή στόχο να πλήξουν εκλογικά τη ΝΙΚΗ.

Μάλιστα, οι διαδόσεις για «εμπλοκή της Εκκλησίας και κληρικών της στα πολιτικά δρώμενα της χώρας», οι οποίες στην ουσία αφορούν στη στήριξη του προειρημένου κόμματος ΝΙΚΗ, ανάγκασαν και τον Αρχιεπίσκοπο Αθηνών κ. Ιερώνυμο να τοποθετηθεί, λέγοντας χαρακτηριστικά : «Ως εδώ»!

Αυτό βέβαια, το ότι μίλησε δηλαδή ο Αρχιεπίσκοπος, ασχέτως της ουσίας και της αναγκαιότητας της τοποθετήσεώς του, από μόνο του είναι ένα θετικό γεγονός και πρέπει να πιστωθεί στο εκλογικό αποτέλεσμα που έφερε η ΝΙΚΗ, διότι ο Αρχιεπίσκοπος δεν τοποθετείται εύκολα για θέματα της επικαιρότητας ή για θέματα που απασχολούν την κοινωνία ή ακόμη και για φλέγοντα πνευματικά θέματα, εάν δεν υπάρχει κάποια μεγάλη ανάγκη! Αυτή τη στάση του Αρχιεπισκόπου, κυρίως ως προς τα θέματα που άπτονται της πολιτικής, μπορεί κάποιος να την αποτιμούν θετικά, κάποιοι άλλοι, όμως, θεωρούν ότι είναι αποτέλεσμα της ταύτισης της Ποιμαίνουσας Εκκλησίας με κυρίαρχες πολιτικές κομμάτων εξουσίας, με στόχο να προωθηθούν και να ικανοποιηθούν συγκεκριμένα αιτήματα οικονομικού και διοικητικού κυρίως ενδιαφέροντός της, αποποιούμενη, όμως έτσι, τον πνευματικό της ρόλο.

Προς την κατεύθυνση αυτή σχολιάζονται και οι πρόσφατες δηλώσεις περί των εθνικών εκλογών των Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών Αλεξανδρουπόλεως και Ιωαννίνων, οι οποίες κάλλιστα μπορεί να ενταχθούν και στην προοπτική των θεμιτών φιλοδοξιών τους για τον Αρχιεπισκοπικό θρόνο της μετα-Ιερωνύμου εποχής. Γι' αυτό το λόγο, άλλωστε, ο απλός λαός, χαριτολογώντας, προτείνει: «Να κάνουμε 5-6 Αρχιεπισκόπους, έναν για κάθε ελληνική γεωγραφική περιφέρεια (πχ. Θράκης, Θεσσαλίας, Μακεδονίας, Ηπείρου, Πελοποννήσου, Στερεάς Ελλάδος, κ.λπ), για να ικανοποιηθούν έτσι, όλες οι φιλοδοξίες!»

Αλλά και στον πολιτικό χώρο, το γεγονός ότι ο πρωθυπουργός κ. Κυριάκος Μητσοτάκης ύστερα από (4) τέσσερα χρόνια διακυβέρνησης της χώρας βρήκε, επιτέλους, κατά το κοινώς λεγόμενο, το δρόμο για το Άγιον Όρος και θα το επισκεφθεί, μπορεί ίσως και αυτό να προσμετρηθεί στα θετικά αποτελέσματα του εκλογικού ποσοστού της ΝΙΚΗΣ, διότι, από ότι γνωρίζουμε μέχρι τώρα, ο κ. πρωθυπουργός γνώριζε μόνο το δρόμο που οδηγεί στα γραφεία της ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητας τα οποία και επισκεπτόταν ευκαιρίας δοθείσης, μιά-δυό φορές το χρόνο.

Να αναφέρουμε επίσης, σημειολογικά ότι στην άλλη κορυφή του δρόμου που οδηγεί στα γραφεία της ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητας, βρίσκονται τα γραφεία της Πανελλήνιας Ένωσης Θεολόγων, τα οποία, φυσικά, ούτε καν σαν σκέψη πιστεύουμε δεν έχει περάσει από το μυαλό των επικοινωνιολόγων του πρωθυπουργού να του προτείνουν να τα επισκεφθεί και να συζητήσει με τους Θεολόγους της χώρας!

Μα τι συζητάμε τώρα, ζητάμε από τον πρωθυπουργό να συναντήσει την Πανελλήνια Ένωση Θεολόγων, όταν η υπουργός του της Παιδείας και των Θρησκευμάτων, η κ. Νίκη Κεραμέως, αθετώντας τις υποσχέσεις που είχε δώσει σε συνάντησή που είχε με σύσσωμο το Διοικητικό της Συμβούλιο, πριν τις εκλογές του 2019, ότι θα έχει δίπλα της την Ένωση, για να αποκαταστήσει το μάθημα των Θρησκευτικών στην συνταγματική, ορθόδοξη και παιδαγωγική θέση που είχε πριν την κακοποίηση, την αλλοτρίωση και την πλήρη αποεκκλησιοποίηση του στην οποία οδηγήθηκε από την Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και παρά τις

πολλές και συνεχείς επί (4) χρόνια προσπάθειες της Πανελλήνιας Ένωσης Θεολόγων (ΠΕΘ), **δεν καταδέχτηκε, ούτε μια φορά, να συναντήσει τους εκπροσώπους της!**

Αυτή η συμπεριφορά του πρωθυπουργού και της υπουργού Παιδείας μπορεί να ισχυριστεί κάποιος ότι επιβραβεύτηκε εκλογικά από μια συντριπτική εκλογική πλειονοψηφία. Ωστόσο, θεωρούμε ότι δεν είναι αμελητέο και ίσως αποδειχθεί κρίσιμο εκλογικά κάποια στιγμή και το ποσοστό των συμπολιτών μας, που διαφωνεί κάθετα με αλαζονικές και αυταρχικές συμπεριφορές και πολιτικές και οι οποίοι προφανώς γι' αυτό το λόγο στήριξαν μικρότερους πολιτικούς σχηματισμούς.

Να θυμίσουμε άλλωστε, ότι προ τριετίας (9/02/2020) είχαμε πρώτοι και δημόσια επισημάνει ότι παρατηρούμε: «πολλοί συμπολίτες μας να στρέφονται στην κατεύθυνση της αναζήτησης μιας πολιτικής αλλαγής. Η σκέψη πολλών συμπολιτών μας είναι ότι η λύση αυτή, μάλλον πρέπει να προέλθει από έναν νέο, άφθαρτο, πατριωτικό, συσπειρωτικό, ελπιδοφόρο πολιτικό φορέα που θα εμφορείται από χριστιανικά ιδεώδη και θα οδηγήσει στην πραγματική μεταπολίτευση που έχει ανάγκη ο τόπος δηλαδή, στην απαλλαγή από το λυσσαλέο αντιχριστιανικό, αντορθόδοξο και ανθελληνικό μένος που επιβάλλει το σύστημα της Νέας Τάξης δια των ντόπιων φορέων και εκφραστών του».

Επίσης, σε άλλη ευκαιρία είχαμε τονίσει ότι: **«στη συνείδηση της συντριπτικής πλειονοψηφίας των πολιτών της χώρας μας, φαίνεται ότι το δίπολο νεοπατριωτική και νεοταξική πολιτική τείνει πλέον, να αντικαταστήσει τις μέχρι σήμερα, γνωστές, παραδοσιακές διπολικές μορφές πολιτικής (σοσιαλιστική και συντηρητική ή αριστερή και δεξιά πολιτική).»**

Και συνεχίζαμε αναφερόμενοι και στο πολυβασανισμένο μάθημα των Θρησκευτικών, λέγοντας ότι: **«Η συμπεριφορά λοιπόν, των πολιτικών προς το ορθόδοξο χριστιανικό μάθημα των Θρησκευτικών λειτουργεί και ως ένα ισχυρό πολιτικό μέτρο κρίσης - αξιολόγησης που έχουν στα χέρια τους οι Έλληνες πολίτες για να κρίνουν και να αξιολογούν σήμερα, τους πολιτικούς τους.**

Ας έχουμε λοιπόν, όλοι υπόψη τους ότι οι Έλληνες με τα πολιτισμικά και ορθόδοξα βιώματα που έχουν διά μέσου των αιώνων, έχουν μέσα τους εμπειρίες, βιώματα και μνήμες, που κανείς πολιτικός φορέας δεν είναι εύκολο να τους ελέγξει και να τους ποδηγετήσει, προκειμένου να μετατραπούν σε άθεους, υλιστές ή ουδετερόθρησκους.

Να γνωρίζουν επίσης, ότι η παιδεία των παιδιών των Ελλήνων Ορθοδόξων είναι ιερός σκοπός και ότι το ορθόδοξο μάθημα των Θρησκευτικών έχει σχέση, για τα δικά τους πνευματικά κριτήρια, με την ποιότητα και την εξέλιξη του πολιτισμού, με την ανάπτυξη της πνευματικής κοινωνικής και ηθικής ζωής των πολιτών αυτής της χώρας, με τις δομικές οντολογικές αντιστάσεις στο κακό, στο άδικο, στο ανήθικο και στο απάνθρωπο, με τη μείωση της εγκληματικότητας, προπάντων όμως, με την πίστη τους στον Σταυρωθέντα και Αναστάντα Κύριο, καθώς είναι το μοναδικό Μάθημα που προσφέρει στα παιδιά μας την αίσθηση και βίωση της ελπίδας της αιωνιότητας, καλλιεργώντας, εντός της καταχνιάς αυτού του προσωρινού κόσμου, τη συμμετοχή τους στη χαρά της νίκης του Χριστού κατά του θανάτου. Γι' αυτό θεωρείται και είναι πρωτεύον θέμα και της σημερινής πολιτικής επικαιρότητας και απασχολεί μόνιμα εκπαιδευτικούς, γονείς, μαθητές, κλήρο και λαό.

Αυτήν την αξία και τη σημασία της ορθόδοξης διδασκαλίας οφείλουν να λάβουν υπόψη και όλοι οι υπεύθυνοι του Υπουργείου Παιδείας. Εμείς δε οι υπόλοιποι, που ανήκουμε στον απλό λαό του Θεού, οφείλουμε να αγωνισθούμε για να διασώσουμε τη σχολική ορθόδοξη αγωγή των παιδιών μας, αναλλοίωτη και χωρίς τις παρεμβατικές υποδείξεις των εντός και εκτός της χώρας εκπροσώπων της Νέας Τάξης Πραγμάτων, όποιοι και αν είναι αυτοί.»

Τέλος, να υπενθυμίσουμε στους υπευθύνους της ΝΙΚΗΣ αλλά και σε όποιον αγωνίζεται τον αγώνα τον καλό, αυτό που έχει λεχθεί ότι: **«Όσο μεγαλύτερα είν' τα ανδραγαθήματα (που πετυχαίνει κάποιος), τόσο χειρότερος είν' ο πόλεμος (που αυτός θα δέχεται)».**